

РЕШЕНИЕ

№ 138

гр. Р. , 16.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Р., ВТОРИ СЪСТАВ в публично заседание на
единадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Аглика Гавраилова
Членове:	Антоанета Атанасова Боян Войков

при участието на секретаря Иванка Венкова
като разгледа докладваното от Антоанета Атанасова Въззивно гражданско
дело № 2021*500500320 по описа за 2021 година

Производството е по чл.435 и сл. ГПК.

ОП „Комунални дейности“ Р. чрез адв. К.Х. АК Р. е обжалвало Разпореждане от 05.04.2021 г. по изп. дело № 20214520400028 по описа на СИС при РРС, с което е постановен отказ да бъде прекратено изп. дело на основание чл. 433, ал. 1, т.1 ГПК, тъй като длъжникът не бил представил разписка от взыскателя, надлежно заверена, или квитанция от пощенска станция или писмено от взыскателя, от които да се вижда, че сумата в размер на 420 лв. е платена или внесена от взыскателя преди образуване на изп. дело. Твърди, че отказът е незаконосъобразен и иска неговата отмяна. Развива подробни съображения за това. Намира за неправилно и ненамиращо опора в закона становището на взыскателката, че следва да получи brutния размер на присъденото му по чл. 225, ал. 1 КТ обезщетение от 4200 лв. без да се съобразяват никакви удръжки. Заявява, че още преди образуване на изп. производство се е издължил към нея като на 10.06.2020 г. ѝ превел 3780 лв., на 17.12.2020 г. 344 лв. /след извършено годишно изравняване, при което окончателно е определен дължимия данък/. Законосъобразно бил удържал само сумата в размер на 76 лв. за данък, дължим от работника. Счита, че са налице основанията за прекратяване на образуваното срещу него изп. дело, тъй като е заплатил цялата дължима сума по изп. лист още преди образуване на изп. дело. Претендира разноски.

В законоустановения срок по чл. 436, ал. 3 ГПК са депозираны възражения по жалбата от вискателя Г. ИВ. СЛ. чрез адв. З.П., в които се взема становище за неоснователност на жалбата и се прави искане същата да не уважава. Претендират се разноски.

Настоящият състав на съда счита, че жалбата е депозирана в срок, от процесуално легитимирано лице - ОП „Комунални дейности“ Р. с оглед качеството му на длъжник по изпълнителното дело, срещу подлежащо на обжалване действие по чл. 435, ал. 2, т. 6, предл. 2 ГПК и същата е допустима.

Съдът след като се запозна с материалите по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Изпълнителното производство е образувано на 2.03.2021 г. по молба на Г. ИВ. СЛ. чрез адв. З.П. и представен изп. лист от 2.06.2020 г., издаден по гр. д. № 1813/2019 г. на РРС, с който ОП „Комунални дейности“ Р. е осъдено да заплати на вискателката брутна сума в размер на 4200 лв., представляваща обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ. С молбата си вискателката е представила платежно нареждане от 10.06.2020 г., с което длъжникът ѝ е платил преди образуване на изп. дело сумата в размер на 3780 лв., поради което поискала да се образува изп. дело само за остатъка от сумата по изп. лист в размер на 420 лв. Представила и ЕР, с което ѝ била определена 50 % трайно намалена работоспособност. Изпратена е ПДИ до длъжника, получена от него на 12.03.2021 г. С молба от 19.03.2021 г. същият поискар образуването срещу него изп. производство да бъде прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК. Към молбата приложил и писмени доказателства – фиш от заплата за м. декември, 2020 г. в уверение на това, че е намалил годишната данъчна основа на вискателката като лице, ползващо данъчно облекчение и ѝ определил за изплащане 344 лв., които начислил във ведомостта за м. декември, 2020 г. и изплатил едновременно с дължимото ѝ за този месец трудово възнаграждение. Уведомил съдебния изпълнител, че от присъдената брутна сума в размер на 4200 лв. бил удържал само 76 лв. за данък, дължим от работника. По този начин според него изцяло било погасено задължението му по така представения изп. лист.

Вискателката взела становище по така подадената молба, заявявайки,

че изп. дело не следва да се прекратява. Навела доводи, че по водено между страните гр. д. № 1813/2019 г. за останалата дължима сума в размер на 420 лв., производството, по което било прекратено като недопустимо, била приета експертиза според която на ищцата /в случая вискателката/ следвало да бъде възстановена сумата в размер на 344лв., а не както тя претендирала 420 лв., при което ще ѝ се удържат 76 лв. Самият работодател обаче в отговора си към исковата молба признал, че сумата за възстановяване е 392 лв., а данъка е 28 лв. Така вискателката получавала с 48 лв. по-малко от признатите в отговора на исковата молба от работодателя пари за възстановяване. Оспорила още, че не била надлежно уведомена, че със заплата за м. декември, 2020 г. ѝ била преведена сумата в размер на 3** лв. Заела позиция за неоснователност на искането на длъжника за прекратяване на делото поради плащане преди образуването му.

С Разпореждане от 05.0*.2021 г. ДСИ отказал да прекрати изп. дело по молба на длъжника, който отказ е предмет на обжалване в настоящото производство.

Пред настоящата инстанция е приета съдебно-икономическа експертиза, вещото лице по която дава заключение, че размерът на чистата сума за получаване от вискателката от дължимото ѝ обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ при съобразяване на обстоятелството, че е лице с 50 % намалена работоспособност е 3780 лв. при условията на чл. 18, ал. 2 ЗДДФЛ и предвид датата на която реално е извършено плащането- 10.06.2020 г., а при условията на чл. 18, ал. 1 ЗДДФЛ – 1121 лв. Дължимото ѝ нетно обезщетение в размер на 4124 лв. е изплатено изцяло, както следва: на 10.06.2020 г. – 3780 лв. и на 17.12.2020 г. – 344 лв. Работодателят – длъжник е внесъл авансово удържаният през м. юни, 2020 г. за сметка на вискателката данък в бюджета.

Съдът кредитира изцяло приетата съдебно – икономическа експертиза, вещото лице, по която е отговорило на поставените му задачи пълно, изчерпателно и мотивирано.

При така изложеното се налага извод, че подадената жалба е основателна и като такава следва да се уважи. Безспорно се установява от приетата по делото СИЕ, че цялата дължима сума по изп. лист, въз основа на който е образувано изп. дело № 28/2021 г. по описа на СИС при РРС е заплатена преди образуване на изп. производство от страна на вискателката и няма никакъв остатък, който да е останал за събиране. Безспорно е, че присъдената сума е в брутен размер. Вещото лице е дало заключение за размера на дължимия данък върху него, съобразявайки приложимите

разпоредби на ЗДДФЛ, моментите на плащане на нетния размер към взыскателката и обстоятелството, че същата като лице с определен процент неработоспособност ползва данъчно облекчение.. Неоснователни са възраженията на взыскателката, че ако дължимият данък беше определен към 2019 г. чистата сума за получаване щяла да се доближи до брутната, тъй като тогава необлагаемият минимум нямало да бъде надхвърлен. Изрично в о. с. з. вещото лице пояснява, че данъкът се удържа към момента на плащането и няма как да бъде определен към задна дата. Доводите на взыскателката за направено признание на друг размер на данъка от длъжника в друго производство освен, че са ирелевантни са и правно несъстоятелни, тъй като не отчитат факта, че дължимият данък се определя въз основа на императивни правни норми, а не по усмотрение на работодателя. Отказът на съдебния изпълнител е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

С оглед изхода на спора, представените доказателства и списъка по чл. 80 ГПК сторените от длъжника – частен жалбоподател разноси в настоящото производство в общ размер на 325 лв. следва да се възложат в тежест на взыскателката. Искането ѝ да не бъдат възлагани в нейна тежест разносите по изпълнителното производство по подробно развитите съображения, заявено в откритото съдебно заседание и с депозираната писмена защита не следва да бъде разглеждано, тъй като е извън предмета на подадената жалба.

Водим от горното, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане от 05.04.2021 г. по изп. дело № 20214520400028 по описа на СИС при РРС, с което е постановен отказ да бъде прекратено изп. дело на основание чл. *33, ал. 1, т.1 ГПК.

ОСЪЖДА Г. ИВ. СЛ., ЕГН 53050*5317 от гр. Р., ул. „И.“ №*, вх.*, ет. *, ап. ** **ДА ЗАПЛАТИ** на ОП „Комунални дейности“ Р., Булстат *****, гр. Р., ул. „К.“ № *, представлявано от М.Ч. – директор сумата в размер на **325 лв.**, представляващи съдебно-деловодни разноси в настоящото производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____